

Az év játékvezetője

Sikeres évet mondhat magának a szegedi Ribizsár Gyula, mint nemzetközi röplabda-játékvezető. Még tavaly, a Svédországban rendezett Spring Cup '71 elnevezésű nemzetközi röplabdatornán vizsgázott jelesre játékvezetésből. Egy évi eredményes hazai és nemzetközi szereplés után nem régen kapta meg a FIVB-től az Arbitre International igazolványát.

A napokban Romániában öregbítette a magyar játékvezetők jó hírét: ő vezette a Rapid Bukarest-Hapoel Bitzere Izrael férfi röplabda KEK visszavágó mérkőzését.

Külföldről hazatérve újabb, nem várt meglepetésben részesült. A Magyar Röplabda Szövetség mint minden évben, úgy most is megválasztotta, és megjutalmazta a sportág legjobbait. „Az év játékvezetője” megtisztelő címet, és a vele járó emléklapok 1972-ben Ribizsár Gyulának ítéltek.

Az év legjobb sportolói: Gyarmati Andrea, Balczó András és a párbajtőr-válogatott

A Magyar Újságírók Országos Szövetségének sportújságíró szakosztálya immár tizenötödik alkalommal rendezte meg hagyományos szavazását az „Év legjobb sportolója” cím odaítéléséről.

A szavazatok alapján: 1972. legjobb női sportolója: Gyarmati Andrea 267 pont, 2. Monspart Sarolta 192 pont, 3. Bóbis Ildikó 83 pont. Szavazatokat kapott még Császár Mónika, Békési Ilona, Magos Judit és Verőczy Zsuzsa.

1972. legjobb férfi sportolója: Balczó András 242 pont, 2. Földi Imre 147 p., 3. Hegedűs Csaba 87 p. Szavazatokat kapott még dr. Fenyvesi Csaba és Gedó György.

1972. legjobb csapata: párbajtőr-válogatott (dr. Fenyvesi Csaba, Kulcsár Győző, Schmitt Pál, Erdős Sándor és Vesztrics István (293 p.)), 2. olimpiai sakkválogatott 87 pont, 3. női tornász válogatott és az OSC vízilabdacsapata 57—57 p. Szavazatokat kapott még a női asztalitenisz-válogatott, a vízilabda-válogatott, az Ű. Dózsa labdarúgócsapata és az öttusa-válogatott.

A sportújságírók díjait az év legjobbjainak 1973. januárjában adják át a Magyar Sajtó Házában.

A sportújságírók szavazását 1958-ban rendezték meg először. Az első alkalommal Kőrönczi Zsuzsa, Polyák Im-

re és a vízilabda-válogatott kapta meg az év legjobb sportolójának felajánlott díjakat.

A nőknél eddig 9 sportoló osztozott a 15 első díjon. Mesterhármásával eddig Pap Jenőné büszkélkedhetett. Gyarmati Andrea most beállította a többszörös európa-bajnoknő nagy sorozatát, mivel 1970, 1971 után 1972-ben is győzött. A 19 éves Gyarmati Andrea egyébként 1967 óta ott található a szavazás legjobbjai között: 1967-ben még csak ötödik volt, 1968-ban és 1969-ben második, 1970 óta pedig első.

Az eddigi női győztesek: 3—3 első hely: Pap Jenőné és Gyarmati Andrea, 2—2 első hely: U. Rejtő Ildikó és R. Németh Angéla, 1—1 első hely: Kőrönczi Zsuzsa, Egervári Márta, K. Kontsek Jolán, Sz. Nagy Zsuzsa és T. Kovács Annamária.

A férfiaknál eddig tizen győztek. Balczó András, a rekorder, 1966. és 1969. után 1972-ben harmadszor lett első. A további győztesek: 2-szer első: Polyák Imre, Kárpáti Rudolf, és Zsivótszky Gyula.

1-szer első Gurics György, Veres Győző, dr. Török Ferenc, Kozma István, Kelemen Péter és Hegedűs Csaba.

Csapatban szűkebb a győz-

tesek mezőnye: öt sportág hat együttese érdemelte ki eddig az első helyet. Az öttusa-válogatott sorozatos győzelmeivel (1960, 1963, 1966, 1967, és 1970) végleg elnyerte a serleget. A tavalyi első helyét megvédett párbajtőr-válogatott azonban szorosán az öttusások nyomában van. A csapat első helyek megosztása: 5: öttusa-válogatott, 4: párbajtőr-válogatott, 3: vízilabda-válogatott, 1: olimpiai labdarúgó-válogatott, női kézilabda-válogatott, junior öttusa-válogatott.

Az 1958. és 1972. közötti összesen 45 első helyen 11 sportág képviselői osztoztak. Rangsor, sportágak szerint: 11: öttusa (5 egyéni, 6 csapat), 8: vívás (2—2 női, férfi, egyéni, 4 csapat), 7: atlétika (5 női egyéni, 2 férfi egyéni), 5: birkózás (5 egyéni), 4: úszás (4 női egyéni), 3: evezés (3 női egyéni), vízilabda (csapat), 1: tenisz (női egyéni), súlyemelés (egyéni) labdarúgás (csapat), kézilabda (női csapat). (MTI)

„Az öregségben nem az a tragikus, hogy megöregszünk, hanem sokkal inkább az, hogy fiatalok maradjunk” — mondta baráti körben az életről vitatkozva Oscar Wilde. És milyen igaz van. Már csak azért is, mert az embereknek — bármilyen furcsán hangzik — kétféle életkoruk van. Az egyiket, a hivatalosat, anyakönyvi kivonat bizonyítja, a másikat vitalitásuk, mérhető teljesítményük alapján vonjuk meg. Ezért mondogatjuk, hogy vannak öreg fiatalok, és fiatal öregek.

A labdarúgók többsége — főleg, akik igazán szerették a focit — az aktív játék után képtelenek búcsút mondani az „örök játék”-nak. Nem tudnak hátra fordítani a zöld gyepnek, a labdának. Belőlük lesznek az öregfiúk. Ismét csapatot verbuválnak, és hétről hétre korukat meghazudtolva, esetleges betegségeiket, régi makacs sérüléseiket feledve várják, hogy játszanak. Mint például a volt NB I-es szegedi focisták, akik ma a SZEOL IV. csapataként az alapfokú bajnokságban szerepelnek — nem kis sikerrel.

Igaz, 35 felett megkopik a gyorsaság — bár ezt a Nemcsók és a Kicsi sprinterjei cáfolják —, néha hamarabb „elfogy” a levegő: ám a szívük, rajongásuk a játékért a régi maradt. És még valami: a mérhetetlen győzniakarás. Veszíteni ma sem szeretnek! Csak a játék szépségéért csináljuk — mondogatják, de a mérkőzéseken egy-egy elhibázott helyzet, vagy bekapott gól után győzre hallgatni a vétkes a fejére szórt, nem éppen csendes „jótanácsokat”. Orsi, az egykori kiváló kapuvédő most mezőnyben kamatoztatja ballabás technikáját. No, és szeretné megtanítani a mai kapusukat védeni — de mindhiába, már késő. Buki önmagát és ellenfeleit nem kímélő szereléseinél — csakúgy, mint régen — meg a labda is szikrázik. Pecz a középpályás posztján csillog-villog, sokszor saját játékosait is kicselelve, borzolja azok idegeit: A Kakas, a Doki és a Frickás a középpályát uralják, mesteri labdáiknak még most is „szeme” van. A csatársor játéka, akcióikat kísérő konferanszuk külön fejezetet érdemelne. Ladik cselezései, labdatur-

Játékosöröm

Régen láttuk így örülni a SZEOL labdarúgóit egy-egy gól után. Felvételeink a SZEOL—Salgótarján mérkőzésen esett gólok utáni pillanatokat örökítették meg. Az első gólt Magyar szerezte, akinek csak a lábai látszanak az örömben őt földreperő társak gyűrűjében.

A második gól Antal nevéhez fűződik, akit szintén „földre vittek” az önfeléd boldogságban úszó játékosok: Mészár és Magyar. Virágh is kitért karokkal mosolygva rohan, a góllövő üdvözlésére.

Szegedi öregfiúk

tásai és „meséi”, Nemcsók lövései, okos góljai, lyukrafutásai, a Kicsi labdabüvöléséi még ma is élményszámba mennek.

És persze a heccelődéseknek se vége, se hossza. — Ameddig kettőt lépsz, a moly kirágya a gatyádát. — Máskor legalább arra rúgtad a labdát, amerre az orrod áll.

— Olyan kővér vagy, hogy megsüllyed a pálya — halatsziki meccs közben, léptenyomon, a tuskés szöveg. De soha sincs harag. Ha netalán mégis több a „fűzés” a kelleténél, megszólal a pálya széléről a szőke fejű, mindig vidám (olykor nyűgös) — Túró, a menedzser, s nyugalomra inti „fiatit”.

Igazi öregfiúk, akik felkükben, játékszeretükben ma is fiatalabbak sok fiatalnál. És hogy mennyire féltik, szeretik az utódokat, hogy mennyire aggodnak Szeged labdarúgásáért — bizonyíthatják a hétfői meccsek után átvitatkozott, „átfutballozott” esték. Mészáros, Portör, Hajós, Janika, Baráth Janika, Nemes Pista, Bánáthy és mások asztaltársasága. Legtöbbjük ma sem szakadt el volt egyesületétől. Edzőként, vagy más formában segítik a szakosztályt, utódjaikat, hogy az elkövetkezendőkben is sok kedves meglepetést, örömet szerezzenek Szeged labdarúgást kedvelőinek.

Gyürki Ernő

Döntő pillanatok

Többször megírtuk már, hogy a Csongrád megyei ifjúsági labdarúgó-válogatott megnyerte a területi bajnokságot, és bekerült az országos döntőbe. Az út azonban nem volt olyan sima, mint ahogyan ezt sokan gondolják. A területi mérkőzések során sok érdekes epizód játszódott le, amelyek közül hármat adunk közre.

1.

Szeptember utolsó napján Szolnokon volt az első találkozó. A kezdet kezdete, legalábbis az első 45 perc nagyon rosszul sikerült, mert a hazaiak 2:0-ás vezetésre tettek szert. A szakvezetés, hogy valamit javuljon a szármalmas játék, a szünetben nagyarányú cserét határozott el: a mindszenti Papp István, valamint a SZEOL-ista Hágelmann Endre és Portör Zoltán állt be, s mintha — valóban — kicserélték volna a mieinket... Egyre-másra vezették a támadásokat a Szolnok megyeiek kapuja ellen. Nádasdi két gólt, Szamosszegi és Hágelmann egyet-egyet szerzett, s így lett 4:2 az eredmény — a javunkra...

2.

A harmadik mérkőzésre Orosházán került sor. Békés megye volt az ellenfél, és ők is ugyanolyan jól kezdték,

mint a szolnokiak. 1:0-ra vezetett, amikor igazán döntő pillanatokra került sor. A hazai válogatott a második félidő elején tizenegyeshez jutott, de a büntetőt kihagyta, Merley hárfította a lövést. Ez a kapusbravúr volt a fordulópont. Csapatunk feljavult, néhány perc múlva mi jutottunk tizenegyeshez, amit a makói Nádasdi értékesített. A győzelem akkor sem maradt el, és már tudni lehetett, hogy a csapat tavasszal a tatabányai döntőre utazik...

3.

Még az nap, Orosházáról hazafelé utazva, a vásárhelyi strandvendéglőben üdítő italt kaptak a játékosok. (Szeszes italt természetesen nem fogyaszthattak.) A kolát gyorsan megitták, és máris készlődtek a buszba, amikor a felszolgáló nagy sietve öt korsó sört tett le az egyik asztalra, ahol a fiatalok ültek. A csapat vezetője meglepetéssel látta mindent, és dr. Bánáthy János szövetségi edző szigorúan figyelmeztetett: — Aki sör: iszik, nem jön velünk Tatabányára!

A teremben néma csend lett. Az asztaltól felkeltek a játékosok, a korsók pedig érintetlenül ott maradtak. Pedig a rendelőknek ki kellett fizetni az értük járó, összeget!...

Metzger Károly

Kis sportkör — szép eredmények

(Bácskai György felvétele)

A most lezajlott kézilabda-terembajnokság férfi III. osztályú mezőnyének győztese a Tipográfia csapata. Állnak (balról): Márki Imre, Rác Béla, Erdi Gábor, Darvas Zoltán, Német Béla. (Elöl, balról): Krizsák János, Nógrádi István, Őlei János, Boróczy Béla, Cziner István

Szeged egyik legkisebb sportegyesülete a Szegedi Nyomdában működő Tipográfia SE, 1950-ben alakult, és azóta rendszeres sportolási lehetőséget ad a nyomdász fiataloknak. Az egyesületnek tömegsport jellege van, így biztosítja a napi munkaidő után a fiatalok sportolási lehetőségét. A vállalat vezetősége és szakszervezete hatékony gazdasági és erkölcsi támogatást nyújt a sportkörnek a kitzűzött feladatok végrehajtásához. A jó kapcsolat, Bálint József sportköri elnök tevékenysége, valamint a játékosok szorgalmas munkája évről évre meg is hozza az eredményt.

Az egyesületben két szak-

osztály működik. A férfi kézilabdások évek óta a városi bajnokságban vesznek részt és többször elnyerték a bajnoki címet. Idén csak a 3. helyet szerezték meg, de a megerősödött csoportban ez a helyezés is a játékosok eredményes munkáját tükrözi. Az előző évekhez hasonlóan a most véget ért terembajnokságban ismét csoportelsőként végeztek a III. osztályban.

A másik szakosztályt a kispályás labdarúgók alkotják. 1970 óta vesznek részt a bajnokságban. Jól kezdett csapatuk, de jelenleg hullámvölgyben van. 1970-ben a bajnoki táblázat első helyén végeztek és így részt

vettek a megyei, területi majd az országos kispályás döntőn. A következő évben a bajnokság mellé a Fiatal Utazók Klubja Kupa 2. helyezését szerezték meg, és kapusuk elnyerte a torna legjobb kapusa címet. Csapatuk részt vesz Debrecenben a területi Gutenberg Kupa kispályás labdarúgótornán is.

Minden évben megrendezi az egyesület az asztalitenisz-, sakk- és nagypályás labdarúgó házbajnokságokat is.

Az egyesület legnagyobb gondja jelenleg, az üzem növelésének a sportolótársa. Elismerésre méltó célkitűzésük, hogy ezen problémát a közeljövőben megoldják.